

แนวทางเปรียบเทียบการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 ของข้าราชการ ปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

Comparative Guideline on The Implementation of The National Strategy 2018-2037 by
Local Government Officials in The Eastern Special Development Zone (EEC)

Received: November 30, 2022

Revised: December 6, 2022

Accepted: November 30, 2022

ณัฐวุฒิ สิงห์โตทอง, ชนิสร่า แก้วสุวรรณค์,
และจรัสศักดิ์ รัตน์วงษ์
มหาวิทยาลัยบูรพา

Nattawut Singtothong, Chanisara Kaewsawan,
and Jerasak Rattanawong
Burapha University

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) ศึกษาเปรียบเทียบแนวทางปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 ของข้าราชการปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) 2) เพื่อหาแนวทางปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 ของข้าราชการปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ข้าราชการปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จำนวน 375 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่า t-test F-test และการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จำนวน 12 คน ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงเนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1) ข้าราชการที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีแนวทางปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) แนวทางปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 ของข้าราชการปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก พบว่า หน่วยงานทุกภาคส่วนจะต้องร่วมมือกันบูรณาการในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ และควรส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน ได้รับความรู้ และทักษะ ในด้านนโยบายความมั่นคงในระดับท้องถิ่นเพื่อให้ชุมชนตระหนักและเห็นความสำคัญจากนโยบายดังกล่าว และเกิดการลงมือทำร่วมกัน ก่อนการขยายไปสู่นโยบายระดับชาติ รวมถึงการปรับทัศนคติให้แก่ข้าราชการของท้องถิ่นให้มีความพร้อมในการต่อการดำเนินการในกิจกรรมเพื่อความมั่นคงของท้องถิ่นต่อไป

คำสำคัญ: การเปรียบเทียบ, ยุทธศาสตร์ชาติ, เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (อีอีซี)

Abstract

The objectives of this research article are 1) to compare the guidelines for the implementation of the National Strategy 2018-2037 of local government officials in the Eastern Special Development Zone (EEC) 2) to find guidelines for the implementation of the National Strategy 2018-2037 of local government officials in the area. Eastern Special Development Zone It uses a combination of research methods between quantitative research. The sample

group includes 375 local government officials in the Eastern Special Development Zone used a questionnaire to collect data. The statistical data was analyzed using frequency, percentage, mean and standard deviation. Statistics for t-test, F-test and qualitative research. Key informants included 12 executives in local government organizations in the Eastern Special Development Zone. In-depth interviews were used to collect data for content analysis. The results of the research found that 1) civil servants with different gender age and education level There were different guidelines for implementing the National Strategy 2018-2037 with statistically significant differences at the 0.05 level. 2) Guidelines for implementing the National Strategy 2018-2037 of local government officials in the Eastern Special Economic Development Zones. must cooperate and integrate in promoting the development of the implementation of the national strategy and should encourage people and communities to acquire knowledge and skills on security policies at the local level so that the community is aware of and recognizes the importance of such policies. and taking action together before expanding into national policies as well as adjusting the attitude of local government officials to be ready to continue carrying out activities for the stability of the locality

Keywords: Comparison, National Strategy, Eastern Economic Corridor (EEC)

บทนำ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580 เป็นแผนการพัฒนาประเทศ ที่กำหนดกรอบและแนวทางการพัฒนาให้หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วนต้องทำตาม เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ประเทศไทยที่ว่า ”ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ โดยที่รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดพลังผลึกกันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่ การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน และเพื่อให้ประเทศสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่มุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนา ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง 2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ 4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม 5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ภาคตะวันออกของประเทศไทยตั้งอยู่ในจุดยุทธศาสตร์ที่ดีที่สุดของภูมิภาคอาเซียนสามารถเชื่อมโยงไปยังประเทศจีนและอินเดียที่มีประชากรจำนวนมากและมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง โดยสัดส่วน

ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) ของภูมิภาคเอเชียและประเทศแถบแปซิฟิก คิดเป็น 1 ใน 3 ของมูลค่า GDP ของโลก นอกจากนี้ 3 จังหวัดภาคตะวันออก (จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง) ยังเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมปิโตรเคมี และอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน และมีความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ประกอบด้วย ท่าเรือพาณิชย์แหลมฉบัง ท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง (มอเตอร์เวย์) รถไฟทางคู่ และสนามบินอู่ตะเภา มีเมืองพัทยาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก รวมทั้งยังมีพื้นที่เพียงพอสำหรับรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม จึงสามารถพัฒนาต่อยอดสู่การเป็น “ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC)” เพื่อให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจชั้นนำของเอเชีย ที่จะสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งการยกระดับคุณภาพชีวิตและรายได้ของประชาชน (กฤตกร จินดาวัฒน์, 2560)

สำหรับการวางตำแหน่งยุทธศาสตร์ของแต่ละพื้นที่ใน 3 จังหวัดใน EEC จะวางให้พื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นเมืองนำอยู่ รองรับกรุงเทพฯ ผังตะวันออก, พื้นที่จังหวัดชลบุรี เป็นศูนย์กลางการศึกษาและพัฒนาทักษะนานาชาติ, พื้นที่อำเภอศรีราชาและแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี เป็นเมืองแห่งสมดุลระหว่างที่อยู่อาศัยกับสถานที่ทำงาน, พื้นที่เมืองพัทยาและสัตหีบ จังหวัดชลบุรี เป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพและเชิงสุขภาพระดับโลก, พื้นที่อู่ตะเภา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง เป็นที่ตั้งศูนย์ให้บริการอากาศยานและพาณิชย์นาวีของภูมิภาคในอนาคต และพื้นที่จังหวัดระยอง เป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและอุตสาหกรรมพลังงาน ในช่วงของการพัฒนาโครงการ EEC ระหว่างปี 2560-2565 ซึ่งใช้เงินลงทุนสูงถึง 1.5 ล้านล้านบาทนั้น รัฐบาลหวังว่าจะสามารถยกระดับอัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจไทยจาก 3% ไปสู่ระดับ 5% ต่อปี และสามารถสร้างงานใหม่ปีละ 1 แสนอัตรา สร้างฐานภาษีใหม่ปีละ 1 แสนล้านบาท ช่วยลดค่าใช้จ่ายด้านโลจิสติกส์ได้ปีละ 4 แสนล้านบาท อีกทั้งจะเป็นก้าวที่สำคัญที่จะทำให้ประเทศไทยเข้าสู่ยุค Thailand 4.0 รวดเร็วยิ่งขึ้น (กระทรวงอุตสาหกรรม, 2560)

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นองค์กรภาครัฐต้องระดม “พลังความคิด พลังความร่วมมือจากทุกภาคส่วน” เพื่อการเตรียมความพร้อมของประเทศไทยสู่โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) องค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรหนึ่งที่มีความสำคัญในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นและเป็นองค์กร หนึ่งที่ใกล้ชิดกับประชาชน เป็นหน่วยงานที่สามารถ ตอบสนองหรือให้บริการประชาชนในท้องถิ่นได้ดี เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีงบประมาณและมีพนักงานเป็นของตนเอง สามารถบริหารงานได้ด้วย ความอิสระและมุ่งส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักการดูแล กิจการของตนเองตามระบอบประชาธิปไตย การเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบลสู่โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จึงถือเป็นสิ่งจำเป็นและก่อให้เกิดผลดีต่อการพัฒนา ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาประชาชน ในท้องถิ่นได้ทันต่อเหตุการณ์ การเปลี่ยนแปลงที่ รวดเร็วของสังคมโลก องค์กรบริหารส่วนตำบลหรือ ผู้นำชุมชนท้องถิ่นจึงมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยพัฒนา ท้องถิ่นเพื่อมาสู่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในชุมชน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญที่สุดของประเทศ เพราะประชาชนที่มีคุณภาพจะสามารถพัฒนาประเทศให้มีความเจริญ และสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างภาคภูมิใจโดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยประเทศอื่นๆ ด้วยศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ภายในประเทศชาติเป็นสำคัญ

ดังนั้น ยุทธศาสตร์จึงมีความสำคัญอย่างที่จะกำหนดทิศทางในการพัฒนา หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นวางยุทธศาสตร์ได้สอดคล้องและเป็นไปทิศทางเดียวกับโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) สอดรับกับนโยบายของรัฐบาล จะเป็นการสร้างโอกาสในความสำเร็จในการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการศึกษาแนวทางเปรียบเทียบการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 ของข้าราชการปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนาบุคลากร เพื่อกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหา และเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อนำเสนอเป็น และเป็นแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่การพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบแนวทางปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 ของข้าราชการปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)
2. เพื่อหาแนวทางปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 ของข้าราชการปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Method Research) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในแต่ละแบบจะประกอบไปด้วย

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วย ข้าราชการปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง จำนวน 6,112 คน โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 375 คน

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จำนวน 12 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำข้อสรุปที่ได้จากการสังเคราะห์หลักการแนวคิดทฤษฎีมาสรุปเป็นปัจจัย และสร้างข้อคำถามของแบบสอบถาม เพื่อนำไปสอบถามความคิดเห็นโดยผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 1 ฉบับแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และสังกัดขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นโดยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended response question)

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีลักษณะคำถามเป็นแบบ Likert's Scale มี 5 ระดับ ใช้ระดับในการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

เครื่องมือเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้สร้างแนวคำถามซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับกลุ่มตัวอย่าง โดยจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของลักษณะของคำถาม จะเป็นประเภทคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) โดยเปิดโอกาสให้ผู้ให้สัมภาษณ์แสดงความคิดเห็น เสนอแนะเพื่อเก็บรายละเอียดของข้อมูลให้ครบถ้วนเพื่อศึกษาความต้องการเพื่อนำเสนอการวิเคราะห์แนวทางปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ

2561-2580 ของข้าราชการปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยอุปกรณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ เครื่องบันทึกเสียง แบบเตอเรีย กล้องถ่ายภาพ และสมุดบันทึก

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามการสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อยืนยันผล เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกกว่าข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและเป็นการยืนยันผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

2. หากคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบละประเมินโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item – Objective Congruence Index : IOC) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 ค่าดัชนี IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 มีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้ และหากค่าดัชนี IOC ต่ำกว่า 0.5 ต้องปรับปรุงแก้ไข ซึ่งผู้วิจัยต้องดำเนินการแก้ไขหรือตัดออก (สุรพงษ์ คงสัตย์ และ อธิชาติ ธรรมวงศ์, 2551) ก่อนนำไปทดลองใช้ (try out)

3. นำเครื่องมือวิจัย แบบสอบถามดังกล่าว ที่ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับข้าราชการสังกัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง รวม 30 คน

4. วิเคราะห์หาคุณภาพด้านความเชื่อมั่น (Reliability) จากข้อมูล try out นำแบบสอบถามกลับคืนมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.920 นำผลการวิเคราะห์มาประกอบการพิจารณา เพื่อจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1) ข้อมูลจากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1-2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ และร้อยละ
2) ข้อมูลจากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์ข้อมูลด้านการทดสอบความมีอิทธิพลของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม เพื่อทดสอบสมมติฐานทางการศึกษา ประกอบด้วย t-test และ F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

นำข้อมูลที่ได้จากการถอดความจากเครื่องบันทึกเสียงและการบันทึกภาคสนามมาพิจารณาหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของข้อมูลที่ได้ และพิจารณาประเด็นที่สำคัญ ตรวจสอบความตรงของข้อมูล โดยนำข้อสรุปไปให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบว่าเป็นความจริงตามที่บรรยายและอธิบายมาหรือไม่ เพื่อให้ได้ข้อสรุปสุดท้ายที่สมบูรณ์และเป็นข้อค้นพบจากการให้ข้อมูลจริงของผู้ให้ข้อมูล จากนั้นจึงนำข้อมูลมาตรวจสอบกับอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง และหาแนวคิดและทฤษฎีเพื่อมาอธิบายข้อสรุปที่ได้รับหลังจากการตรวจสอบจากผู้ให้สัมภาษณ์แล้ว

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 247คน คิดเป็นร้อยละ 65.9 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 173คน คิดเป็นร้อยละ 46.1 มีตำแหน่งเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติการ จำนวน 309 คน คิดเป็นร้อยละ 82.4 และมีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 5 – 10 ปี จำนวน 244คน คิดเป็นร้อยละ 65.1 และส่วนใหญ่สังกัดอยู่ในเทศบาล จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 63.0

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.82$) รองลงมา คือ ด้านยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ($\bar{x} = 3.80$) ด้านยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ($\bar{x} = 3.79$) ด้านยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ($\bar{x} = 3.75$) ด้านยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 3.74$) และด้านยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.50$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 : ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 : องค์ประกอบรองส่วนท้องถิ่นแตกต่างกัน มีแนวทางปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 ของข้าราชการปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) แตกต่างกัน พบว่า ข้าราชการที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีแนวทางปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 2 สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

สรุปผลการสัมภาษณ์โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งประกอบด้วย

1. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง จำนวน 3 คน
2. นายกเทศบาลนคร/ เมือง ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง จำนวน 3 คน
3. นายอำเภอฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง จำนวน 3 คน

4. ปลัดอำเภอฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง จำนวน 3 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงโดยสัมภาษณ์จนกว่าข้อมูลจะอิ่มตัว สรุปได้ดังนี้

หน่วยงานทุกภาคส่วนจะต้องร่วมมือกันบูรณาการในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนา และตระหนักถึงความสำคัญของความมั่นคงในประเทศ โดยเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนผ่านกระบวนการหรือกิจกรรมสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงพลังของชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามยุทธศาสตร์ชาติ ส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน ให้ความสำคัญ และทักษะ ในด้านนโยบายความมั่นคงในระดับท้องถิ่นเพื่อให้ชุมชนตระหนักและเห็นความสำคัญจากนโยบายดังกล่าว และเกิดการลงมือทำร่วมกัน เพื่อเป็นเกราะความมั่นคงของท้องถิ่นและชุมชนก่อนการขยายไปสู่นโยบายระดับชาติ รวมถึงการปรับทัศนคติให้แก่บุคลากรของท้องถิ่นให้มีความพร้อมในการต่อการดำเนินการในกิจกรรมเพื่อความมั่นคงของท้องถิ่นต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

การเปรียบเทียบแนวทางปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 ของข้าราชการปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า ข้าราชการที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีแนวทางปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 แตกต่างกันอย่างชัดเจนกับงานวิจัยของ อภิญา ดิสสะมาน (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเตรียมความพร้อมของกรุงเทพมหานครในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้าราชการ/พนักงาน ในศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร พบว่า ข้าราชการ/พนักงาน ในศาลาว่าการกรุงเทพมหานครที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมของกรุงเทพมหานครในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

แนวทางปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 ของข้าราชการปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า หน่วยงานทุกภาคส่วนจะต้องมีส่วนร่วมและร่วมมือกันบูรณาการในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนา และตระหนักถึงความสำคัญของความมั่นคงในประเทศ โดยเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนผ่านกระบวนการหรือกิจกรรมสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงพลังของชุมชนในการสร้างความมั่นคงตามยุทธศาสตร์ชาติ ส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน ได้รับความรู้ และทักษะ ในด้านนโยบายความมั่นคงในระดับท้องถิ่นเพื่อให้ชุมชนตระหนักและเห็นความสำคัญจากนโยบายดังกล่าว และเกิดการลงมือทำร่วมกัน เพื่อเป็นเกราะความมั่นคงของท้องถิ่นและชุมชนก่อนการขยายไปสู่ นโยบายระดับชาติ รวมถึงการปรับทัศนคติให้แก่บุคลากรของท้องถิ่นให้มีความพร้อมในการต่อการดำเนินการในกิจกรรมเพื่อความมั่นคงของท้องถิ่น จะต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาและปฏิรูปชุมชนให้ก้าวสู่การแข่งขันในโลกยุคเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อเป็นการสร้างมูลค่าให้แก่ชุมชนโดยจะต้องเร่งสร้างความเข้าใจกับผู้นำชุมชนและประชาชนในท้องถิ่นให้มีความเข้าใจและสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างความสามารถในการแข่งขันได้ โดยเริ่มที่การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบที่เป็นคนรุ่นใหม่ สามารถปรับตัวได้อย่างรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ และเร่งสร้างความเข้าใจในกลุ่มผู้ประกอบการชุมชนทุกมิติเพื่อดำเนินกิจที่ส่งเสริมต่อความสามารถในการแข่งขัน และไม่กระทบต่ออัตลักษณ์ และวิถีดั้งเดิมของชุมชน เพื่อไม่ให้เกิดการต่อต้านจากชุมชนให้ความสำคัญในการเสริมและพัฒนาศักยภาพของทรัพยากร จุดเริ่มต้นในการพัฒนาศักยภาพจะต้องเริ่มที่คุณภาพของครอบครัวทุกครอบครัวในท้องถิ่นก่อน โดยการยกระดับครอบครัวทุกครอบครัวให้มีระดับฐานะที่ดีขึ้น และมีอาชีพที่สามารถเลี้ยงปากเลี้ยงท้องของคนในครอบครัวได้ เพราะหากครอบครัวกินดี อยู่ดีมีสุข มีความรู้ ก็จะสามารถส่งเสริมให้ทรัพยากรมนุษย์ในการช่วยขับเคลื่อนนโยบายต่างๆทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับประเทศได้ ลดการเหลื่อมล้ำ โดยเฉพาะด้านการศึกษา และด้านสาธารณสุข ซึ่งถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่จะเป็นการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมได้ ส่งเสริมให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้และเสริมสร้างพลังประชาธิปไตยในระดับชุมชน ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและความเสมอภาคของทุกช่วงวัย เพื่อให้เกิดความแข็งแกร่งของสังคมให้ชุมชนเกิดการพึ่งพาอาศัยกันได้ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์และมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมในพร้อมที่ชุมชนและรอบข้าง และวางแนวทางในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานท้องถิ่น ประชาชน และภาคเอกชนในท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาและรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรทรัพยากรชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ และสุดท้ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว กำหนดแนวทางการบริการจะต้องมีความรวดเร็ว โปร่งใส และมีความเท่าเทียมไม่แบ่งแยก รวมถึงต้องมุ่งปรับวัฒนธรรมในการทำงานโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์เป็นสิ่งสำคัญ เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น และหน่วยงานในท้องถิ่นจะต้องดำรงไว้ซึ่งการเคารพในสิทธิมนุษยชนเป็นสิ่งสำคัญโดยตัวอย่างที่ดีของแนวทางปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 ของข้าราชการปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ

ภาคตะวันออก (EEC) โดยการคัดเลือกจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยการพัฒนาและให้คำปรึกษาแนะนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การบริหารงานบุคคล การเงิน การคลังและการบริหารจัดการ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง และมีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ได้ดำเนินการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่นได้แก่ เทศบาลนครระยอง ซึ่งมีวางรากฐานความรู้ให้กับประชาชน ภายใต้บริบทที่ของพื้นที่อุตสาหกรรมที่ผสมผสานกับวัฒนธรรมวิถีชีวิตชุมชนบนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งนโยบายของผู้บริหาร ที่ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเป็นลำดับแรก ด้วยการสนับสนุนและขับเคลื่อนการสร้างหลักสูตรท้องถิ่น โดยเน้นภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นสำคัญและตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนและทุกภาคส่วนเพื่อร่วมกันพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัมปนาท แสนใจบาล (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาความพร้อม ปัญหาและอุปสรรค ของเทศบาลตำบลเวียงและเทศบาลตำบลเวียงเชียงของ ในการรองรับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ผลการศึกษาพบว่าความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ตำบลเวียง อำเภอเชียงของ ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ที่เห็นได้ชัดเจน และเมื่อมีการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ 4 แล้วเสร็จ ประกอบกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 จะส่งผลให้บริบททางการเมืองเปลี่ยนไปจากเดิม ในส่วนของความพร้อมของเทศบาลตำบลทั้งสองแห่งที่จะรองรับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงได้หรือไม่เพียงใดพบว่า ปัจจัยที่จะทำให้เทศบาลตำบลทั้งสองแห่ง รองรับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงได้ดียิ่งขึ้นประกอบด้วยความตระหนัก ถึงความสำคัญของผลกระทบที่จะเกิดขึ้นทั้งของผู้บริหารเทศบาลตลอดจนการรับรู้รับทราบในรายละเอียดของโครงการต่าง ๆ และความร่วมมือจากส่วนราชการซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในแต่ละโครงการที่จะเปิดโอกาสให้เทศบาลได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการดำเนินโครงการต่าง ๆ ที่จะมีการดำเนินการในพื้นที่และยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ วุฒิพงษ์ บุษราคัม (2562) ได้ศึกษา แนวทางการดำเนินยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี จังหวัดบึงกาฬ ผลการวิจัย พบว่า 1) ต้องมีกิจกรรมระดมความคิดร่วมกันได้ผลในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และ 2) การเรียนรู้ปฏิสัมพันธ์แบบมีส่วนร่วมทำให้มีกระบวนการคิดร่วมกันได้ดี และสำหรับแนวทางสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต้องทำงานอย่างมีเป้าหมาย มีค่านิยม และวัฒนธรรมองค์กร การถ่ายทอดทิศทางองค์กรและแผนสู่การปฏิบัติ โดยบุคลากรทุกระดับมีส่วนร่วมในการเกิดแนวทางการดำเนินยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี อันส่งผลดีต่อไปในอนาคตต่อการพัฒนาแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี จังหวัดบึงกาฬ

องค์ความรู้จากการวิจัย

เพื่อเป็นการส่งเสริมแนวทางปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 ของข้าราชการปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

1. ภาครัฐควรปรับปรุงระบบบริหารจัดการภาครัฐให้เป็นระบบที่มีความชัดเจน สมบูรณ์ ครบถ้วนเพียงแค่ระบบเดียว (Comprehensive System) ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของหน่วยงานภาครัฐในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติเชิงบูรณาการ และเอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการยุทธศาสตร์ของหน่วยงานรวมทั้งปรับปรุงให้ระบบบริหารจัดการภาครัฐก้าวไปสู่ความเป็น Digital Government อย่างแท้จริง

2. ภาครัฐควรนำหลักการและเงื่อนไขของหลักธรรมาภิบาลและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้อย่างจริงจังในการบริหารจัดการของภาครัฐทุกระดับ

3. ภาครัฐควรเร่งจัดการทุจริตประพฤติมิชอบให้หมดสิ้นไป ซึ่งรวมถึงการทุจริตเชิงนโยบาย และการใช้นโยบายประชานิยมที่ไม่สมเหตุสมผล

4. คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติควรเริ่มบูรณาการยุทธศาสตร์ชาติตั้งแต่การจัดทำกรอบแนวคิดในการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ ภาครัฐควรบูรณาการยุทธศาสตร์ในระดับบริหารทั้งทางแนวดิ่งและทางระนาบ และบูรณาการการปฏิบัติ โดยสร้างเครือข่ายส่งเสริมความร่วมมือ และประสานงานอย่างใกล้ชิดระหว่างหน่วยงานภาครัฐและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานภาครัฐในระดับกระทรวงที่เป็นเจ้าภาพในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เชิงบูรณาการค่อนข้างมากควรพิจารณาจัดตั้งฝ่ายอำนวยการร่วมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการ

5. ภาครัฐควรจัดตั้งศูนย์อำนวยการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ มีหน้าที่บูรณาการ วางแผนร่วม และประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งเฝ้าติดตามความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาในเชิงบูรณาการ และสรุปผลการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติในภาพรวม รวมทั้งสนับสนุนการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

6. ภาครัฐควรทบทวนภารกิจหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติ นำทฤษฎีการจذبองค์รวมาวิเคราะห์และปรับโครงสร้างการจذبองค์รวของหน่วยงานภาครัฐให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการ

ข้อเสนอแนะ

1. การกำหนดโครงสร้างองค์การ ควรมีการกำหนดโครงสร้างในภาพรวมทั้งองค์การ และโครงสร้างของแต่ละหน่วยงาน เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยมุ่งเน้นที่ระดับข้าราชการผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมทั้งด้านระดับการศึกษาความรู้ความสามารถ อายุประสบการณ์การทำงาน และรายละเอียดของงานที่ปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 โดยให้ข้าราชการผู้ปฏิบัติงานจริงเข้าร่วมกำหนดโครงสร้างนั้น ๆ ด้วย เป็นโครงสร้างที่เปิดเผย สามารถตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานและสภาพแวดล้อม ระเบียบ ข้อบังคับขององค์การได้

2. ควรมีการกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 ให้ชัดเจน โดยให้ความสำคัญสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกันทั้งในส่วนของระดับผู้บริหารและระดับผู้ปฏิบัติงาน โดยมุ่งเน้นในด้านความสำเร็จของงาน ตำแหน่งงาน ความรับผิดชอบในงาน และสถานภาพในการทำงาน

3. ควรกำหนดให้มีนโยบายการส่งเสริมและสนับสนุนในภาคปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 โดยควรจัดให้มีการประชุมสัมมนาในหน่วยงาน เพื่อระดมความคิดเห็นและสร้างการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 และพัฒนาความรู้ความสามารถ สนับสนุนเงินทุนให้แต่ละหน่วยงานทำการวิจัย เพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่ และนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหา อุปสรรค และพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิผลในการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 ให้เพิ่มมากขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กฤตกร จินดาวัฒน์. (2560). *โครงการระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออก. สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.*

กระทรวงอุตสาหกรรม.(2560). *รายงานการศึกษาความเหมาะสม (Feasibility Study) การจัดตั้งเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ เขตนวัตกรรมระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก.* กรุงเทพฯ: กระทรวงอุตสาหกรรม.

- กัมปนาท แสนใจบาล. (2555). *การศึกษาความพร้อม ปัญหา และอุปสรรค ของเทศบาลตำบลเวียงและเทศบาลตำบลเวียงเชียง. รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองและการปกครอง)*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัย.
- วุฒิพงษ์ บุษราคัม. (2562). *แนวทางการดำเนินยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี จังหวัดบึงกาฬ*. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาเขตบึงกาฬ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
- สุรพงษ์ คงสัตย์และธีรชาติ ธรรมวงศ์. (2551). *การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- อภิญา ดิสสะมาน. (2557). *การเตรียมความพร้อมของกรุงเทพมหานครในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน: ศึกษาในมิติสังคมและวัฒนธรรม ประเด็นการพัฒนามนุษย์*. รัฐประศาสนศาสตร์ ดุษฎีบัณฑิตคณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis* (3rd Ed.). New York. Harper and Row. Publications.